

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Consultationes Theologicæ Et Spirituales Christiani verè fidelis & verè devoti ...

... De Excellentissimæ Sanctissimæ Virginis Mariæ Matris Dei

Louis François <d'Argentan>

Augustæ Vindel. ; Dilingæ, 1726

VD18 80217915

Artic. III. Votum Virginitatis perpetuæ erat excellens dispositio in
sanctissima Virgine, ut evaderet Mater Dei.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45581

ARGUMENTUM.

Votum Virginitatis perpetuæ, erat excellens dispositio in Sanctissimâ Virgine, ut evaderet Mater DEI.

ARTICULUS III.

Admiranda
& incomprehen-
sibilia consi-
lia DEI.

Quantum viæ DEI transcendunt vias hominum, quamque incomprehensibilia sunt divini ipsius spiritûs consilia spiritui humano! Abraham tu Pater eris credentium, erit tibi posteritas tam numerosa, ut transgressura sit numerum stellarum in cælo, quodque tibi summæ erit gloriæ, videbis nasci ex eâ solem justitiæ, Verbum Incarnatum. Ut magnum hoc consilium felicem sortiatur eventum, ipsemet Isaac sacrificato tuum, unicum illum filium, quem obtinuisti per miraculum in supremâ senectute tuâ, & à quo solo dependet longa hæc posterorum tuorum series: Amputa ipsi caput propriâ manu tuâ, & velut holocausti hostiam combure illum. Hem! Domine, quomodò vis date ipsum vitam tot filijs, si ipsemet hæc ipsum exueris? quomodò habebis rivulos, si ipsum exsiccaveris fontem? Crede in spem contra omnem spem, & examinare noli consilia Spiritûs DEI, quæ incomprehensibilia sunt tibi. Vadit, suam secum ducit victimam, præparat omnia, jam immolabat ipsum in corde suo,

& apprehendens manu gladium, jamjam vibrare vult ipsum & cum pretiosâ hæc vitâ rescindere & illam tot millionibus posterorum. Satis est, innumeros habebis nepotes & posteros, eoque consenseris habere ipsorum nec unum.

MARIA, tu Mater eris Unigeniti Filij DEI, tu paties Salvatore mundi: Sed ut Mater sis, permane semper Virgo, & ut Mater sis æterni DEI, obstringe te voto Virginitatis æterno. *Quomodò fiat istud, quoniam virum non cognosco!* Hem! Domine, quomodò vis, me fieri Matrem, si permaneam semper Virgo? obstringere se voto Virginitatis perpetuæ, nonne est velle nunquam habere filios? Ita voluntariam id est sibi ipsi adsciscere impotentiam nunquam habendi filios, sicut homines; sed eximia dispositio est habendi Filium sicuti Deum. Non esset is Pater Filij sui Unigeniti ab æterno, nisi esset Virgo ab æterno, & tu etiam non eris Mater ejusdem hujus Filij, nisi semper sis & maneas Virgo.

Sanctus Augustinus in insigni quodam sermone de Nativitate
Admiratio
S. Augusti-
ni circa
San-

Virginitatem fecundam MARIÆ secundum naturam. B. V. MARIÆ.

Sanctissimæ Virginis, videtur totus accensus Zelo, totus abreptus gaudio & admiratione, aspiciens tot ac tanta prodigiorum genera. Quis est, inquit, fratres mei, qui aspiciat divinum hunc solem sub nube Virginei & materni uteri; conservantem eisdem Majestatis suæ splendores, quos habuit ab æterno in sinu Patris sui, quin suos offendant & offundat oculos? Quis intellectus concipere potest, quod æterna hæc Conceptio in intellectu Patris, temporalis sit Conceptio in ventre Matris, quodque in utroque Conceptio hæc facta sit per Virginitatem? Quæ lingua sit idonea de hoc loqui? quæ facundia sit apta id explanare? & exin conversus ad Sanctissimam Virginem: Dic mihi, ô Mater admirabilis Sancti Sanctorum, quâ ratione pretiosus fructus Ventris tui formatus sit inter Virgineæ puritatis tuæ lilia? dic mihi, quâ ratione fieri potuit, ut ille, qui fecit omnia quique fecit seipsum, factus sit in te, & per te, quodque Pater tuus, tuus sit Filius? dic mihi, quâ ratione omnino sis simul Pater ipseus, & Mater ipseus, nunquam non conservans tam perfectam Virginitatem, cum tam stupendâ fecunditate. Quis tibi ingens hoc privilegium obtinuit? quid pro hoc obtulisti DEO? cujus implorasti intercessionem? quas attulisti dispositiones? Dic mihi tandem, quâ ratione ingen-

tem hanc affecta es felicitatem. Introducit ipsam ad hoc respondentem: *Oblatio mea est virginitatis promissio.* Quæris, quid obtulerim DEO, ut obtinerem Filium ejus Unigenitum, ut evaderem ipsius Mater, promissi ex voto, me semper fore Virginem. *Oblatio mea est humilitas mea.* Ut elevarer ad sublimem dignitatem Matris DEI, annihilavi me ipsam coram eo, & dixi, me indignissimam esse ipsius ancillam: ô præclaram dispositionem! ô admirandum consilium Spiritus Dei! ut esset Mater, permanet semper Virgo, & ut dignitatem obtineret Matris DEI, sui ipsius maximum concepit despectum.

Quantâ admiratione debebant percelli presbyteri inservientes templo quâdò perceperunt Sanctissimam Virginem nuncupasse Virginitatis votâ per totam vitam suam, quod diebus illis res erat inaudita, ubi tantæ existimationis erat matrimonium, tantæque despiciabilitatis continentia; ubi fecunditas & multitudo prolium credebatur; magnâ dives benedictione DEI, & sterilitas opprobrium post se trahere videbatur, Deique. Maldictionem? aspicere teneram puellam, voluntariè hæc sibi imponere obligationem, quanta hæc est novitas! dic nobis dilecta Filia, quis tibi hæc suggestit consilia? quis hæc tibi contulit sensa? quis eatenus præluxit tibi exempto?

quis

Sacerdotum
Templum
mirabantur
Votum
Sanctissimam
Virginem

Ma

Dis
facc
& l
qu

quis in ejusmodi firmavit te proposito? quis inspavit tibi hanc vivendi rationem nunquam hucusque ulli exploratam?

Tantam aspiciant sapientiam in ipsius responsis, tantam scientiam in ipsius intellectu, tam nobiles affectus in ipsius corde, tantam puritatem in ipsius moribus, tantam prudentiam in ipsius agendi modo, imò & aliquid tam divinam in ipsius resurgens facie, ut ominentur non immerito latere hinc aliquid inusitatum & proxiis singulari. Legebant in Vaticinia hoc tantæ auctoritatis oraculum, ubi DEUS promittens Messiam, manifestis affirmat verbis, ipsum concipiendum & nasciturum è Virgine: *Eccce Virgo concipiet & pariet Filium*; nuncupandum insuper Emmanuel, quod est, Nobiscum DEUS. Vaticinium hoc falsum esse non potest, edquòd promissio sit & purum Verbum DEI; adimpletum etiam nondum est, edquòd nunquam facta fuerit mentio de Virgine, quæ pepererit, & nondum etiam advenerit Messias. Sed ecce modò tempus designatum vobis Prophetis omnibus. An forsitan sit hæc Beata illa Virgo prænuntiata nobis, quæ paritura sit felicitatem mundi?

Ipsa Virgo est ex professione, ut voto expressè nuncupato, & nulla hucusque alia ejusmodi voto consecravit se DEO; aspicitur

B. P. Isaac Consultat, Tom. III,

in ipsa quid insolitum, tamque divinæ observantur dispositiones, ut nihil hujusmodi fuerit hactenus conspectum? an forsitan definita sit ipsa in Matrem desiderati cunctis gentibus? an ipsa data sit nobis Messiam toties promissum, tamdiu expectatum, tamque ardentè desideratum ab initio sæculorum? aliqui dicebant; quis credat ipsum venturum in diebus nostris, quàm in illis Patrum nostrorum. Sed tamen respondebant alij, promissiones hæ factæ non sunt, ut perpetuò promissiones maneat; oportet illas aliquando impleri, alioquin falsæ forent: Et quantò perdurarent jam diutius, tantò major affulget nobis spes ipsas citius finiendas, & tandem adimplendas fore. Verum est, respondebat alter, sed quis credat, parvam hanc & pauperem puellam destinatam esse à DEO pro tanto prodigiorum prodigio, quod universum stupore concutiat mundum? Nonne putatis, maximam quæ in mundo sit, Reginam ac Dominam, ad hoc exequendum magis esse idoneam? neutiquam, replicabat alter. Siquidem exaratum est de Matre Messie, quòd non solum sit futura Virgo, sed etiam futura pauper, edquòd paritura sit ipsum in stabulo, & reclinatura in præsepio duo inter animalia. Unico verbo schisma erat inter eos; non erant satis

Gg ob;

circa votum sanctissimæ Virginis.

Mat. 7.

Discursus
sacerdotum
& Doctorum
regis

obscurati, ut viderent nihil; nec satis illuminati, ut aspicerent veritatem totum quod restabat illis, erat admiratio & singularis reverentia, quâ Sanctissimam prosequerentur Virginem.

O si illustrati fuissent lumine, quod Spiritus Sanctus post hæc tempora communicavit Sanctis Patribus Ecclesiæ, & hi communicarunt nobis circa excellentiam incomparabilem Virginitatis ipsius! Sanctus Joannes Damascenus inter alios, qui totus honori Sanctissimæ Matris DEI consecratus videbatur, ad gratulans felicitati Sanctæ Annæ, quod pretiosam hanc Filiam à DEO sibi donatam largita sit mundo, affirmat, quod produxerit & genuerit in ipsâ personam Virginitatis: *Virginitatis personam delineans*. Quid inquis magne Sancte, Sanctissimam Virginem nuncupans personam Virginitatis? an ignoras, quod Virginitas sit accidens, quodque accidentia, quæ non subsistunt ex se ipsis, non habeant personam: Siquidem persona est substantia, quæ subsistit ex seipsâ: Quomodo igitur loqueris de Virginitate velut de Personâ? ô prodigiosam excellentiam Virginitatis in Virgine Sanctissimâ! non poterat ipsam extollere aliis, quàm ipsam nominando Personam; siquidem in hoc mirifice imitatur Virginitatem DEI ipsius.

Quâ ratio-

Ubi invenies Personam Virgi-

nitatis, id est, Virginitatem substantialem vel subsistentem, quàm in solâ Personâ DEI Patris, cujusque imitatio solam commendat Sanctissimam Virginem? DEUS Pater est sola Persona divina, quæ possidet Virginitatem modo excellentissimo, cum fecunditate, siquidem ipsa sola producit Filium unicum absque concursu alterius Personæ. Filius producit Spiritum Sanctum quidem, at concurrente Personâ Patris; Pater ergo solus est, qui verè dicitur Persona Virginitatis; siquidem ipse solus Virginitas non est accidens eodè quod audiens esse non possit in Deo; sed est propria ipsius substantia divina. Jam substantia subsistit ex seipsâ & est propria sua Persona; ipse solus ergo appellandus est *Persona Virginitatis*. Sed post Personam hanc divinam, non interveniens nisi unicum Personam humanam, nempe Sanctissimam Virginem, quæ possideat juxta exemplar Patris Virginitatem cum fecunditate. Ipsa est Virgo velut Pater æternus, eodè quod producat sicut ipse absque concursu alterius Personæ: Ipsa est fecunda sicut ipse, eodè quod producat in Sanctissimâ Humanitate eundem Filium Unicum, quem producit ipse in divinitate. Ipsa igitur sola est Persona humana, sicut ipse sola est Persona divina, ubi Virginitas conjungitur cum fecunditate. O Virginitas rara! ô Vir-

ginita-

ne Sanctis-
ma Virgo
sic Persona
Virginitatis.

Sensa San-
ctorum Pa-
trum circa
Virginita-
tem Matris
DEI.

S. Dama-
scenus.

ginitas sublimis Sanctissimæ Virginis! ô Virginitas admirabilis, quæ non solum transcendit & excellit illam omnium cæterorum Filiorum Adæ, non solum transgreditur & superat illam Angelorum, sed insignitur gloriâ imitandi illam DEI ipsius.

Non tamen idèdè dicam: quòd Virginitas substantia fuerit in Sanctissimâ Virgine, nec quòd fuerit propria ipsius Persona, sicut est in DEO: Novi hanc esse non nisi accidens in ipsâ, non minus, quàm sit gratia, humilitas vel charitas, & omnes aliæ virtutes. Jam natura accidentium non est subsistere ex seipsis, nec esse à seipsis, nec possidere totum & integrum suum esse, sicut possident substantiæ, sed est esse alterius, impertiri se aliis subjectis, quibus inhaerent, ipsisque communicare partem aliquam esse sui portionem; sed non communicant se unquam tota & integra uni soli, nec etiam omnibus subjectis, quibus inhaerent. Exempli gratiâ, humilitas, quæ est virtus tam insignis & fundamentum cæterarum omnium, est accidens quoddam quod non est in seipso, sed communicat se bonis animabus, quarum aliæ plus, aliæ minus participant ex eâ, & ex hoc vocantur humiles, quia habent humilitatem; sed nec una sola habet totam humilitatem, nec omnes, quæ sunt, quæ fue-

runt, vel esse possunt, totam eam habent, ita ut semper aliquid restet illius pro aliis animabus, si creare illas DEUS voluerit, quæ eandem haberent humilitatem. Ecce naturam accidentium, quæ profectò valdè est admirabilis.

Si ex suppositione ejus, quod nobis videtur impossibile, ali- quod accidens subsisteret ex seipso, exempli gratiâ humilitas, videre esset duo plurimum stupenda. Primum, quòd ipsa sola possideret totum esse humilitatis, ita ut omne id quod est humilitas, omne id, quod fuit, & omne id, quod esse potest, totum collectum esset in ipsâ solâ, seorsim & independentes à cæteris rebus omnibus, & hoc in infinitum procedit nobis omninò incomprehensibile. Alterum, quod æquè stupendum esset, est, quòd nihil prorsus humilitatis esset extra illâ, quòdque nemo humilis esse posset nisi per illam: Quicumque humilis esse vellet, protenderet ad ipsam manus, aliquam donorum ipsius efflagitans partem, cum certum sit, neminem humilem esse posse, nisi per humilitatem. Venio nunc ad argumentum de Virginitate Sanctissimæ Virginis.

Quandò video, quòd tota Ecclesia non solum agnoscat ipsam ceu Virginem Virginum, & velut Purissimam Virginem per antonomasiam: Sed etiam nuncupet & deprædicet ipsam velut

prodigia
Virginitatis
in Sanctissimâ
Virgine.

Sanctam & Immaculatam Virginitatem: *Sancta & Immaculata Virginitas, quibus te laudibus efferam, nescio, quia quem caeli capere non poterant, tuo gremio contulisti.* Quis non admiretur consilium Spiritus Sancti, insinuantis haec verba ori Ecclesiae! An vult declarare nobis, quod Virginitas subsistat in ipsa, velut si esset propria ipsius substantia, id est, quod totum esse Virginitatis, quae fuit, vel quae esse potest in omnibus Virginibus, quae in caelo sunt & in terris, collectum & unitum sit in ipsius Personam, ut ipsa sit, per imitationem quandam Dei Patris, Persona Virginitatis; *Virginitatis Personam delineans*; vel insinuare nobis vult non nisi ad ipsam pertineat totam possidere Virginitatem, velut dignum divinae Maternitatis suae apparatus, quodque omnes aliae non sint Virgines, nisi per communicationem quandam vel mutationem ex sublimi hac Virginitate; quae si tota resideret in Sanctissimam Virgine velut in suo throno, utique supplices oportet ipsi porrigere manus, ad obtinendum aliquid ex incomparabili ipsius puritate. Quomodo intelligi hoc debet? nescio, nisi quod iudicio meo, nobilior formari non possit idea de ipsius Virginitate, quam honorando ipsam, cum Ecclesia eximio hoc titulo: *Sancta & Immaculata Virginitas.*

Differentia

Nonne videt, non fieri sex-

tionem de ipsa, velut de ceteris sanctis, sed ratione quadam velut de ipso DEO; tam arctam ac propinquam unionem habet cum infinita ipsius Majestate. Dicitur de alijs sanctis, quod sint, exempli gratia, iusti, sed dicitur de DEO, quod sit iustitia: Dicitur de illis, quod sint charitativi; sed dicitur de DEO, quod sit charitas: dicitur de illis, quod sint sapientes; sed dicitur de DEO, quod sit sapientia infinita; dicitur de illis, quod sint Virgines; sed dicitur de DEO, quod sit Virginitas. Non spectat nisi ad DEUM completi in seipso simplicissima quadam & sublimissima ratione omnes perfectiones, quae inter ceteras divisa sunt creaturas, quaeque in ipsis non nisi sunt accidentia, quae non subsistunt ex seipsis, quae vadunt & veniunt, & facile amittuntur: Sed haec omnia subsistunt in DEO velut propria ipsius substantia, & consequenter non sunt aliud nisi propria ipsius divinitas. Nonne hac quasi ratione & verba sunt de Sanctissimam Virgine, omnino aliter, quam de ceteris sanctis; dicitur de alijs, quod sint Virgines; sed dicitur de hac, quod sit ipsa Virginitas; dicitur de illis, quod sint humiles; sed dicitur de hac, quod sit ipsa humilitas; *Respexit humilitatem ancille suae.*

Magnus Apostolus mirabile quoddam cruciat verbum loquens
de

loquens
Deo de
Sanctissimam
Virgine, &
de alijs
sanctis.

De
nav
c in
om
per
nes
nt
iod

R
v
C
in
b
st
fl

de JESU Christo in primâ suâ ad Corinthios epistolâ, ubi dicit: *Quod nobis sit factus sapientia à Deo, & justitia, & Sanctificatio & Redemptio, ut qui gloriatur in Domino, gloriatur.* Quando dicit, quod JESUS Christus factus sit nobis, recognoscimus in hoc opus Sanctissimæ Virginis, siquidem ipsa est, ex qua is factus: *Factus ex muliere.* Sed quando dicit, quod factus sit nobis sapientia, justitia, Sanctificatio, Redemptio, agnoscimus in ælimabilem animarum nostrarum felicitatem, si benè æstimare novimus illam. Siquidem non solum Deus incarnavit nobis divinitatem suam, sed cum illa omnes suas divinas perfectiones, justitiam suam, sapientiam suam, amorem tuum, Sanctitatem suam, omnesque alias adorandas suas perfectiones, ad dandum nobis illas in JESU CHRISTO, ut verè fierent nostræ, nosque reciperemus ab ipso id, quod habere nos vult ad placendum sibi, & gloriari possemus cum veritate, nos alias non habere perfectiones, nisi perfectiones Dei, ipsius sicque ille, qui gloriatur, gloriatur solum in Domino, & non aliter. Hem quâ ratione id potest esse.

Rom. 13. *Induimini Dominum JESUM*
 7. 14. *Christum, juxta estatum Apostoli.* Si verè Christianus sum, exuere debeo filium Adæ, & absolute mori ipsius spiritui prorsus corrupto, ut non vivam nisi spiritu.

JESU Christi, ut ipsius vita sit mea vita, ipsius spiritus sit meus spiritus, ipsius cor sit meum cor, ipsius sensa sint mea sensa, & unico verbo, nihil amplius sit in me, nisi ipsi: solus. Nónne idè ipse factus est homo, ut omnes homines fierent ipse? idè desiderat omnes esse Christianos, ut nihil amplius videatur in eis nisi JESUS Christus? Nónne idè vult, omnes non esse nisi unum Corpus, cujus ipse sit caput; & corpus & caput non habere nisi unam eandemque animam, ut omnes dicere possint, quod magnus Apostolus: *Vivo ego, non jam ego, sed vivit in me Christus;* non ergò sum amplius ego ipse, sed JESUS Christus est in me; non ergò amplius operor ego ipse, sed JESUS Christus operatur in me; non ergò amplius habeo propriam meam justitiam, sed justitiam JESU Christi, quæ est in me; non ergò amplius habeo aliquam virtutem, quæ mihi sit propria, vel veniat ex me, sed virtutes sunt JESU Christi, quæ sunt in me.

Ne quæras ex me, an habeam humilitatem, patientiam, puritatem, justitiam, charitatem; respondebo enim tibi, si verè Christianus sum, non, nihil habeo ex his omnibus, sed JESUS Christus solus mihi est hæc omnia. Non cupio esse humilis, nisi per ipsius humilitatem, nec patiens nisi per ipsius patientiam, nec castus nisi per

JESUS
Christus
nobis est
omnis.

ipſius puritatem; non cupio amare Deum, nec proximum, niſi per ipſius amorem. Inhibeo cordi meo, ne ulla unquam habeat deſideria, quàm ſua; Et animæ meæ, ne ullam unquam habeat cognitionem aut rationem vivendi, quàm ſuam: Ipſe totus eſt meus, & ego totus ſum ipſius, eòquòd tribuat mihi totum ſuum eſſe, tribuit mihi quoque omnes ſuas virtutes; non mihi eſt curæ, acquirere ipſarum alias, quàm ſuas, eòquòd illas omnes velit eſſe meas; ſolummodò abſque intermiſſione aſpiciam illas, omnémque impendam conatum, ut profundè illas meæ inſculpam animæ, & modò illas ſemper habeam an-

te meos oculos, & ipſi intimè maneam unitus, hoc ſufficit mihi.

Demulcebar tam ingenti voluptate audiendo loquentem viatorem noſtrum tam dignè de Sanctiſſimâ Virgine, de illius Virginitate, deque ſecunditate ejus, & de Filio ipſius Unigenito, quem dedit nobis, ut optaſſem protrahere ipſum ſermonem de tam inſigni & eximio argumento. Advertebam benè, ipſum difficulter id faciurum; nihilominus avidus mea explere vora, interrogavi ipſum, an Sanctiſſima Virgò poſſederit omnem altiſſimam puritatis perfectionem, quæ poſſibilis ſit pura creaturæ. Reſpondit mihi, uti intelliges.

ARGUMENTUM.

Virginitas Sanctiſſimæ Virginis excellit in tribus præcipuè.

ARTICULUS IV.

Mirificè commendat Regem Aſtrorum, ſolem, quòd inexhausto dives ſit luminis theſauro, non ſolum pro ſe ipſo, ſed etiam pro orbe univerſo: Siquidem non ſolum reſulget in ſe ipſo, ſed ex oculis ſuis torrentes effundit flammarum ad accendendum omnia aſtra cœli, & plenum in magno hoc mundo invehendum diem. Affirmari poſteſt, Sanctiſſimam Virginem ſolem eſſe Virginitatis: continet ipſa theſauros in-

Aspectus
Sanctiſſimæ
Virginitatis

nocentiæ & puritatis, non ſolum ſpirabat ad locupletandum ſe ſolam ſuprà omnes Angelos in cœlo, ſed etiam ad effundendum virtutem illarum ſuprà animas corporibus carneis implexas in terris: Siquidem puritatem inſundit hiſ ipſa, quicunque noverunt ſua ad ipſam convertere lumina. Sanctus Ambroſius in libro de inſtitutione Virginitatis tam abundans fuerit in illâ, ut non ſolum repleverit